

бяхъ за неграничны работы на Българскы-ты владѣнія съ Германскы-ты, и ся свршихъ съ войнъ, която скоро стана и скоро ся сврши. Най послѣ Борисъ ся наздраво рѣши да поетъ жи въ число-то на Христіанскы-ты дръжавы, косто и скоро послѣ ся случи.

КРЪЩЕНИЕ-ТО НА БЪЛГАРИЖ.

Кръщеніе-то на Българіж ся нача отъ кръщеніе-то на Двора; станахъ приготовления за великій обрядъ; Императоръ Михаилъ проводи свой полномощный посланникъ за да стане на мѣсто него кръстникъ на Бориса; священнодѣйствіе-то е вршилъ, както ся види, съ помощь-тж на други-ты священници, Отець Меѳодій, духовникъ-тж на княжикъ-тж, който ся крѣше до тогава подъ имя-то на придворенъ образописецъ, и Борисъ утвърденъ въ начала-та на истиннъ-тж Вѣрж, съ всичкый си домъ и дворъ тръжественно ся отрѣче отъ Перуна (863), и отъ всичкы-ты заблужденія на старж-тж вѣрж.

Царь-тж, за да покаже искреннъ-тж си любовь, прія имя-то на свой кръстникъ Михаила. Какъ ся нарѣче голѣмый му сынъ Бережанъ (или Пружанъ), не е извѣстно; нъ по малкый му сынъ Владиміръ ся нарѣче Симеонъ.

Слѣдъ това Царь-тж прати нарочно посланници къмъ высоки-ты си съжзници: въ Константинополь, въ Германіж, въ Франціж и дору въ Римъ, за да извѣсти велико-то това събытіе, и издаде манифестъ или указъ на свои-ты подданици както въ Българіж, така и въ които области бяхъ нейны за въвожданье-то публично Христіанскж-тж Вѣрж.

Могжтъ да кажжтъ правдолюбиви-ти читатели, че любопытно щяше да е, да знаемъ на примѣръ: церемоніж-тж на кръщеніе-то, или да видимъ картинж-тж на пиршества-та, които сж ставали слѣдъ него, или да прочетемъ копіж-тж на царско-то повелѣніе, или да ся научимъ, какво сж говорили слѣдъ обнародваніе-то указа по всичкы-ты кѣщя, по всичкы-ты градове, по всичкы-ты области на Господарство-то. Казвамъ, че подробности нито на това нито на друго-то не знаж; зашто Българе-ти, ако извадимъ Христіане-ты, до това врѣмя не сж знаjali още да пишжтъ, и всичко е прѣдано на вѣчно забравянье. Отъ